

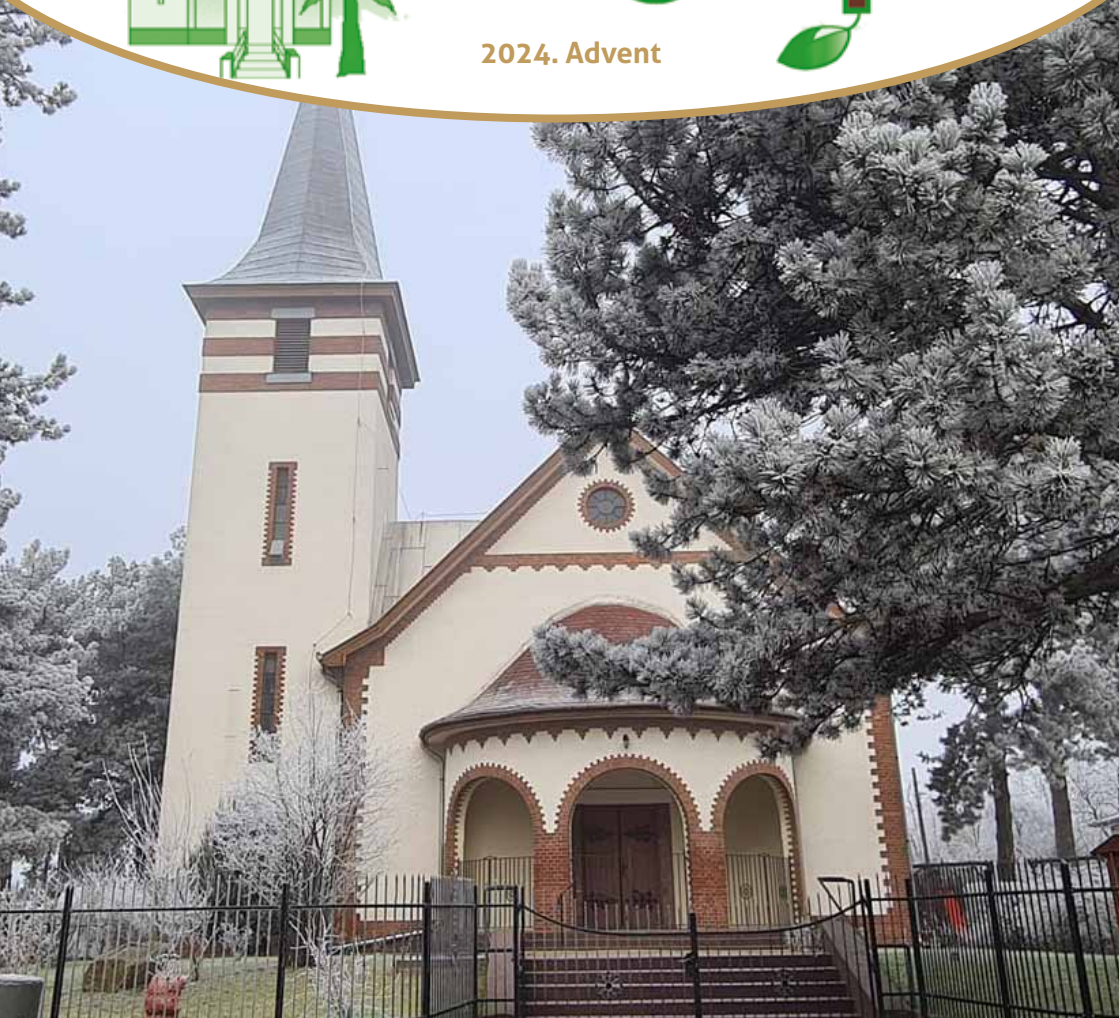
„Akiknél a jó földre hullott a mag: ezek hallgatják az igét, befogadják...” (Mk 4,20)

XXIX. évfolyam 6. szám

magvetés

2024. Advent

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme
minden embernek” (Tit 2,11)

Advent – Karácsony

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek” Tit 2,11

Kettős adventben élünk – mondjuk a Karácsonyt megelőző néhány héten. Kettős üzenet határozza meg keresztényen várakozásunkat is: ami már megtörtént és ami be fog következni.

„Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme...” Így hangzik a karácsonyi csoda egy mondatban! Akár címlap is lehetne, hiszen mennyi újságban ott található: Megjelent! Egy új könyv, egy zenei album, vagy valami újdonság. Interneten rákattint az ember, mert kíváncsi. - Vajon kíváncsi-e Isten üdvözítő kegyelmére is? Komoly kérdés, sőt a legfontosabb döntés, szó szerint üdvösség kérdése! „Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme...” Jézus Krisztusban emberré lett, hogy a mi megváltásunkat, szabadításunkat elvégezze. És elvégezte! Mert mindez már megtörtént, több mint 2000 évvel ezelőtt, és ez az alapja az Ünnepeinknek, hitünknek és örök életünknek!

A kettős üzenet abban van, hogy a jövő ígéréteinek is a legfontosabb mozzanata, hogy újra meg fog jeleni. Megígérte, és ez úgy is lesz! „Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.” (Jel 1,7) Ez az, amire minden megváltott lélek vár – olykor türelmesen, máskor türelmetlenül. Erről szól az advent, nem csupán négy héten keresztül, hanem egy földi életen át! „Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek”

A „minden embernek” azt jelenti, hogy a végén mindenki üdvözülni fog? Hogy Jézus mindenkit magával visz az elkészített országba, a mennyei dicsőségbe? De jó is lenne! Isten azonban nem akar senkit sem akarata ellenére bekényszeríteni a Mennországba, ugyanakkor mindenkinek lehetőséget biztosít rá. Lássunk egy példát: hazánk rendezője volt – Debrecen képviselőjében – a kézilabda Európa-bajnokságnak. Ez egy olyan rendezvény, amelyen szurkolóként, érdeklődőként bárkinek részt lehet venni, ha rendelkezik érvényes belépővel. Sokan jöttek városunkba is külföldi országokból, sokat utazva, sok áldozatot hozva. Mi egyszerűbb helyzetben voltunk – hozzájuk képest. Debreceni lakosként el lehetett sétálni vagy éppen buszozni a helyszínre, belépni és végig szurkolni egy vagy több mérkőzést. Kérdezem: minden debreceni lakos ott volt? Természetesen nem. Mehetett volna? Nyilvánvalóan igen.

Ahogy mondani szokták, minden hasonlat sántít. Ez is. Ha valóban min-

den debreceni lakos szeretett volna a helyszínen szurkolni, nem lett volna lehetséges. Mert van olyan, hogy: telt ház, elfogyott a jegy, vagy éppen valakinek túl sokba kerül, és nem tudja kifizetni a belépőt. - A Mennyszámban nincsenek ilyen gondok! A telt ház úgy lesz meg, hogy senki nem marad kívül, akinek ott van a helye! A „jegy” sem fogy el, mert van elegendő, éppen annyi amennyire szükség van! Az ára sem kell, hogy bárkit visszatartson, mert előre ki van fizetve! Nem volt

olcsó, sőt a legdrágább, a legtöbbbe került, de rendezve van. Jézus Krisztus ezért jelent meg, ezért szenvedett és halt kereszthalált, és ezért támadt fel a halából, hogy mi ott lehessünk, Vele együtt. Ez egyszerűen nagyszerű! „Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek...”

Áldott Adventi várakozást és Karácsonyi Ünnepet kívánok minden kedves Testvérünknek! !

Lakatos Zoltán lelkipásztor

Megtalálva!

Jelenleg hazánkban évente 25 ezer ember tűnik el, és ami megdöbbentő: 1.200 azoknak a száma, akiket soha nem találnak meg.

Mit is mondott Jézus a Zákeus fővámszedővel való találkozásakor? „Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.” (Lk 19,10)

Alapigénk tehát arra a lényeges üzenetre irányítja figyelmünket, hogy Jézus Urunk szíve vágya mindig is az volt akkor, és ma is az, hogy a sokszor reménytelen, kilátástalan helyzetben lévő, tehát a bűnöktől megterhelt embereket megtalálja a megtérésre, vagyis a megmentett életre. Tágabb értelemben ez az Ő küldetésének fontos feladata: a bűnben vergődő emberiség megszabadítása a lelki halálból az igazi életre. Ezért lett testté az Ige benne, ezért és így érkezett meg a láthatatlan Isten közénk, bűnös embervilágunkba.

Ez pedig úgy történik, hogy folyamatosan keresi az elveszett embert.

Jézus nem sóhajtozik, kérdezősködik, bizonytalankodik, hanem határozottan keres. Teszi ezt nem esetlegesen, szűrőpróbaszerű keresgélexszel, hanem tervszerű erőfeszítéssel, ahogyan a jó pásztor elveszett juha után megy, ahogyan a ház asszonya lámpást gyújtva gondosan megkeresi elveszett drachmáját. Az Istentől teremtett, a Jézus Krisztus által is alaposan ismert, de bűn által összekuszált világban persze úgy keres, hogy „biztosra megy”. Akit célba vett azt meg is találja, ha a megtalált illető is úgy akarja. Ha kinyitjuk előtte a szívünket, reménytelen helyzetünkben segítségre vágyunk, mert nem tudunk sehogy sem magunkon segíteni, akkor szeinte természetes, hogy nagy Kereső ránk talál. Vagy talán egy társadalmi népcsoport teljes kilátástalanságban van, vagy nem találja a kiutat, hittel tudunk kell, hogy az Úr ezt a jó hírt mondja a hozzá menekülőknél: „kihozlak sírjaitokból, .. Lelkemet adom belétek, életre keltek.” (Ez 37,11-14). Mert hiszen ő

így szól: „Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem, a kövérre és az erőstre vigyázok; úgy legeltetem őket, ahogy kell” (Ez 34,16). Annakidején nagyapámmal gombaszedés közben a Körmen-d melletti erdőben – hogy el ne szakadjunk egymástól, – úgy tartottuk a kapcsolatot, hogy bizonyos időközönként egy hangos „hahó”-t kiáltottunk. Halló közelségben vagyunk-e Hozzá? „Közel van az ÚR a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti” (Zsolt 34,19).

Fontos tudnunk tehát, hogy az elkallódott, elfogyatkozott, elveszett

*Kérjétek, és
adatik nektek,*

→ *keressetek, és
találtok,*

*zörgessetek, és
megnyitattik nektek.*

■ MÁTÉ 7:7

egyének, közösségek megkeresését-megtalálását nem unalomból vagy megszokásból teszi Jézus Urunk, hanem azért, hogy véglegesen megmentsen és megtartsa. De hogyan lehet a romba dőlt, megsemmisült, eltűnt, irányt vesztett, elfeledett emberi roncsokból, közösségekből megmentett, megtartott élet? Úgy, hogy az érintett illetőnek és közösségnek magának is erősen akarni, vágyani kell a szabadulást. Hogyan is foglalta megrendítő szavakba Reményik S. ezt az akarást?: „elmegyek megkeresni magamat”. S hol található meg végre önmagam? Nála, Jézusnál, a Szabadítónál. Miniszterelnökünk írta le ezt a mondatot: „ a nagy rohanásban egy valamit ne felejtünk el: Krisztus nélkül nincs karácsony!”.

Miért jelent meg hát, érkezik meg karácsonykor hozzánk és jön majd vissza végleg is az Úr? Bizonyára tudjuk már örvendező hittel szíveinkben a feleletet: nem hajszálon függ bizonytalanul törékeny személyünk, hanem „ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk” (Róm 14,8), ... s hogy semmi „nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban” (Róm 8,39).

Rácz László lelkipásztor

„Az Úr meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.” (Zsolt 147,3)

Karácsony

Ködös, zimankós decemberi délután igyekeztem hazafelé. A lenyugvó nap korán sűrű fátyollal borította be a várost. Ettől még barátságtalanabb lett körülöttünk a világ, mindenki szapora lépésekkel igyekezett mihamarabb elrejtőzni a családi fészkek melegében. Én is.

Egyik útszakaszon kedves barátom jött velem szembe. Alig vettük észre egymást. Kissé meglepetten „kellemes ünnepeket” kívánt, amit én hasonlókkal viszonyítottam. Majd megjegyeztem, hogy levertnek, szomorúnak látszik. Azt válaszolta, hogy rossz kedve van, mert nem kapott karácsonyfát (Kárpátalján az ilyesmi nem tartozott a ritka dolgok közé). Vigasztalni próbáltam, hogy a karácsony fenyőfa nélkül is csak az, sőt, ha Krisztus születésének körülményeit vizsgáljuk, felcíromázott fenyőfáról még csak említést sem találunk a Bibliában.

Barátom azért kitartott nézetei mellett, úgymond, betlehemes kántálás és karácsonyfa nélkül nem ünnep az ünnep. - Mondd - kérdeztem - sohasem tűnt fel neked, hogy több mint ezerkilencszázkilencven év múltán még mindig az első születésnapját ünnepeljük Isten Egyszülöttjének? Mi lenne, ha például a következő születésnapodra meghívott vendégekkel jó előre közzé tennéd, hogy az első születésnapodat fogod ünnepelni és ünnepeltetni?

Mondjuk így: az asztalon aranykeretes fénykép, amelyen a fényképész szerencsésen elkapta a pillanatot, amikor hasonfekvő csecsemő inogva

emeli nehéz fejét, az erőlködéstől kisé eltorzult arccal. Mellette torta, egy szál gyertyával, no és a többi, az ünnepi vacsorához tartozó kellékekkel.

Mit szólnának - vendégeid? Bizonyára elmeállapotod rosszabbodásának a rovására írnák az esetet. Egyébként kíváncsi vagyok, miért ünnepeljük oly nagy előszeretettel éppen a karácsonyt.

Fennen hangoztatjuk, hogy ez a legszebb ünnep, a szeretet ünnepe. Természetesen Isten szeretetének az ünnepe. Aki megajándékozott bennünket az Ő Fiával, Üdvözítőnkkel - és ennek a gondolatnak teljes mélységét emberi értelemmel nem lehet fel fogni. A békesség ünnepe, igen, mert miután Jézus a golgotai kereszten feláldozta magát értünk, békességet szerzett Isten és ember között. (Kol 1,20). De miért ünnepeljük éppen a kis Jézus születését és nem Isten Fiának, mondjuk, 1994-ik születésnapját?

A válasz bizonyára ott kell keresnünk, hogy az utóbbi esetben figyelembe kellene vennünk, mivé lett azóta ez a hozzánk hasonlóan emberként született, önmagával tehetetlen senkinek ártani nem tudó csecsemő. Néhány jelenet az Újszövetségből fényt derít erre. Tekintsünk meg még egy képet a Jelenések könyvéből: „ És láttam a megnyílt eget: íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol, szeme tűz lángja.....Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket: mert ő vasvesszővel fogja pásztorolni őket és fogja taposni a mindenható Is-

ten búszult haragjának borsajtóját. Ruhájára és derekára az a név van írva: Királyoknak Királya és Uraknak Ura” (Jel 19, 11-1). Beszélgetéseink közben barátommal lakásom elé értünk. El akart búcsúzni, de én visszatartottam:

- Jöjj be, adok neked egy fenyőfát, véletlenül kettőt is szereztünk. De kérlek, feldíszítése közben ne feledd, Kit ünnepelünk. Azt se feledd, hogy a Királyok Királya ma még megtérésre szólít fel mindannyiunkat. Valljuk meg bűneinket a tékozló fiúval: „Vétkeztem az ég ellen és teellened. Nem vagyok többé méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek” (LK 15,18).

Higgyünk Jézusban, aki a golgotai kereszten helyettünk szenvedett és halt meg, majd bűn és halál felett diadalmaskodva feltámadt. Az Ő kezében - és csak ott - van biztonságban a mi üdvösségünk és örök életünk. Ezzel a meggyőződéssel már igazán ünnepelhetjük a karácsonyt.

Barátom helyeslően bólintott. Elbúcsúztunk, hamisítatlan örömteli ünnepeket kívánva egymásnak.

H.J Kárpátaja

Áldott Békés Boldog Ünnepeket kívánok!
László Ilona

Lukácsi Vilma

Karácsonyi ablak

Hitem égre nyitott ablakon át
a betlehemi csillagra nézek,
fejem fölött ragyog tündöklően,
s a fülemben cseng az angyalének!

A szívem szegényes széna-jászlán
Üdvözítő született ma nékem!
Ezt a csodát minden karácsonykor
a lelkem legmélyén végigélem!

Gyülekezetünk énekkara Erdélyben volt!

Egy korábbi meghívásnak tett eleget a Csapókerti Gyülekezet énekkara, ugyanis Gombár Árpád – aki Gombár Ferenc énekkari tagunk és presbiter testvérünk fia, valamint a Kolozsvár-Farkas utcai Református Gyülekezet kántora – meghívta énekkarunkat.

November 16-án reggel egy 20 személyes kis busszal elindult a kis csapat, 12 óra körül érkezünk meg Kolozsvárra a templomba, mert az ottani énekkarral együtt volt próbaéneklés orgonakísérettel. Nagy szeretettel, kaláccsal, teával és kávéval vártak bennünket.

Újra buszra szálltunk, mert az első igei és énekkari szolgálatunk Bodonkúton a Református Templomban volt délután 16 órától. Kolozsvártól 16 km-re van Bodonkút, hegyek-völgyek és lombjukat veszett fák között kanyargó úton gyönyörködhetett az alföldi szemünk a táj szépségében, a tél ellenére is.

Süteményes fogadtatás után a templomban szolgált az énekkar, és zengett az ének Istenünk szeretetéről. Az Igét Tárnok Tamás tiszteletes úr hirdette ezen az estén az Ézsaiás 9,5-6. versei alapján: „Gyermek születik nekünk...”. Isten már 700 évvel előre Ézsaiáson keresztül hírül adta Jézus születését, sőt azt is közli, hogy ki lesz Ő a benne hívők számára. Szeretvendégség és töltött káposzta vacsora után elfoglaltuk szállásunkat.

Vasárnap reggel közös reggeli volt a bodonkúti gyülekezetben, 10 órától pedig kezdődött az istentisztelet a Kolozsvár-Farkas utcai templomban, ahol az énekkarunk a helyi énekkarral közösen szolgált. Füstös Paul hatodéves teológus a Máté 25,31-46-ról hirdetett Igét.

Még az ebédig volt egy kisebb sé-tára is lehetőség a Farkas utcán át a főtérig egy jól felkészült idegenvezetővel, aki részletesen ismertette a he-

lyi történelmet és nevezetességeket. A sétáló utca minden épülete műemlék, különböző időszakokban épült más-más funkcióval. Láthattuk Mátyás király monumentális lovas szobrát, amely a főteret díszíti, sőt a Szent Mihály római katolikus templomban is tettünk egy sétát.

Megebédeltünk a Teológia ebédlőjében, finom kiadós ebédet kaptunk.

Visszamentünk a templom udvarán parkoló buszhoz, búcsút vettünk vendéglátóinktól, ettől a nagyhírű gyönyörű templomtól, amely nemcsak épített örökség, hanem közel fél évezrede az egymást követő nemzedékek közös otthona. Isten védelmét megtapasztalva hazaértünk minden baj nélkül.

Szeretettel: Kompár Ferencné

Presbiteri hétvége - Óhuta 2024

*„Minden dolgokat szeretetben menjen végbe!”
Pál első levele a Korintusiakhoz 16:14*

November utolsó hétfőjén -az elmúlt évhez hasonlóan- a presbitérium többsége elutazott a Zemplénbe egy csendes hétvégére. Tavaly Berekfürdőn voltunk, ezúttal Óhuta volt a „csapatépítés” központi helyszíne. Az egyházi év végén a hétköznapi zajokat magunk mögött hagyva talán nem csak én vágytam egy kis kapcsolódásra és új energiával való feltöltődésre. A helyszín és az időpont erre kiváló lehetőséget biztosított.

Ez a hétvége a tél beköszönte volt. Aznap gyönyörű hóesésre ébredtünk. Igazi karácsonyi hangulatot idéző fehér lett a táj Debrecenben, és mint később kiderült a hegyekben is. Óhután ilyen havas táj fogadott minket:

Pontosan megtervezett napirendünk volt, amit sikerült szinte perc-re pontosan betartani mindenkinek. A reggeli egyórás egyedül Istennel programponton kívül a többi időt közösségben töltöttünk el. Áhítat, igemagyarázat, imádkozás és beszélgetés a napi igéről. A szombati fő prog-

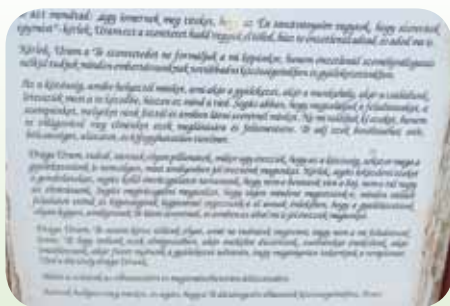

ramunk egy látogatás volt Abaújvárra, egy határmenti kistelepülés gyülekezetéhez. Odafelé útközben megálltunk ebédelni Göncruszkán egy olyan étteremben, ami a helyi református egyházközség tulajdona és ők is üzemeltetik. Ez már mutatja, hogy néhány helyen mennyire széles skálán mozog az egyházunk tevékenysége napjainkban.

A téli útviszonyok nem akadályoztak meg minket abban, hogy időben megérkezzünk Abaújvár településre, a helyi gyülekezethez. A gótikus stílusú Árpádkori templom messziről látható. A lelkész család 17 éves tagja várt minket és kalauzolt a helyszínen. Az előadásából megtudtuk, hogy az ezredfordulón idetelepült családjuknak 5 évet adtak feladatuk, mert a prognózis szerint nem volt több hátra a település gyülekezeti életnek. Erre azonban a család Isten segítségével rációfolt. Azóta lassan negyed század is eltelt, és a gyülekezet él és virul. Pályázatokkal és egy vállalkozás létrehozásával sikerült nekik önfenntartóvá válniuk, és a település szintjén ők váltak az egyik stabil munkáltatóvá a

községben. Az általuk megálmodott és létrehozott imapark a turisták által látogatott helyszínné vált az utóbbi években.

Az imaparkban egy sétáló úthálózat mentén Imákat tartalmazó táblák vannak elhelyezve. Idézet az egyik táblán lévő imából:

A településen 2000 óta megszűnt a bolt, a polgármesteri hivatal, a posta, az 1-4. osztályosok helyi tanítása, a takarékszövetkezet és az orvosi rendelő, valamint a szociális étkezés önkormányzati biztosítását a gyülekezet vette át. Gyakorlatilag nem működik az ilyen jellegű közellátás, csak amit a gyülekezet átvállalt. A település lakóingatlanainak 60%-a szlovák tulajdon-

ban van. Ennek megfelelően a fiatalok többsége szlovák és a magyarok vannak kisebbségben.

A vállalkozásuk helyi munkaerőket alkalmaz, és sok-sok saját munkát ad hozzá a lelkescsalád minden tagja. Internetes rendeléseket is teljesítenek. Dísz tárgyakat készítenek, házi manufaktúrák lekvárokat csomagolnak és egyéb termékeket. A gyülekezet építményei pedig sorra nőnek ki a földből. Rajtuk keresztül Isten megmutatta, hogy Ő bárhol tud virágzó közösséget létrehozni. Imádkozatok, higgyetek és nincs lehetetlen számotokra!

A visszaút egy kissé kalandosra sikerült, de az „ismerd meg hazád” mozgalomba ez is belefért! Végül a korai sötétedés ellenére minden baj nélkül visszaérkeztünk a szállásra. Az esti program imádkozás és aktualitások megbeszélése volt. Határozatok nem születtek, de egyetértésben hoz-

tunk meg iránymutatásokat az előttünk álló feladatokat illetően.

Vasárnap már csak egy rövid délelőttöt jelentett a közös együttlétnek, melynek a fő része a göncruszkai istentiszteleten való részvétel volt. Az ő templomuk is olyan régi, mint az abaújházi. A férfiak és a nők valamint az ifjúság külön-külön foglalnak helyet a templomban. Egy kis létszámú zenekar adta a zenei kíséretet a dicsőítő énekekhez. A hideg ellenére nem fáztunk a templomban, mert az odavarázsolts adventi hangulat mindenki beldolgozását ébresztette.

Egy közös ebéd után mindenki hazaindult és meg is érkezett Debrecenbe. Egy évvel öregebbek lettünk, és bölcsőbbek is talán. Reméljük Isten segítségével ez a bölcsesség a jövőben kamatozni fog a mi gyülekezetünk számára is.

Potyók Áron gondnok

Evangélizációs hét a Debrecen-Csapókerti Református Egyházközségben

Mit kezd manapság az ember egy meghívóval? Legnagyobb százalékban - hacsak nem kötelességből kell ott lennie -, eldönti, van-e ideje vagy kedve elmenni és ha éppen úgy alakul, akkor részt vesz a megrendezésre kerülő eseményen.

A mennyei Király Fiának menyegzői meghívóit kivittük a meghívottaknak a Csapókertben, a 2024. október 22-27. közötti evangélizációs hetet megelőzően, ugyanis evangélizációra hívtuk a területünkön élőket, az ismerőseinket, a kollégáinkat, olyan embereket, akiknek talán eddig még nem járta át a szívét mélységeiben Isten szava. Mert mi is az evangélizáció lényege? Amikor az egyik koldus megmutatja a másinak, hogy hol lehet kenyeret kapni. Az, hogy Isten szeretetéről szóljon a híradás, az örömhír, az üzenet, olyan embereknek, akik még sosem hallották és azoknak is, akik már hallották és szeretnének újra örvendezni.

Örömmel láttuk az új arcokat, érdeklődőket, akik elfogadták a meghívást, és fájt a szívünk minden emberért, akik még nem tudják, hogy milyen jó békességet, bűnbocsánatot nyerni Istentől, élni az Ő szeretetében, bizonyosságot nyerni, hogy a Teremtő és szerető Isten nekem helyet készít a Mennyben. Meghívót ad át nekem, nem egy szörnyű, savanyú, keserű helyre, nem kesergésre és önmarcangolásra, nem állandó lemondásra, hanem a Mennyszágba, örök menyegzőre hív. Ennek előízét kóstoltgattuk egész héten át, mert Isten estéről estére beszélt hozzánk, felkavarta a gondolatainkat, a szívünkre beszélt, hívott, vonzott magához az Ő Szaván, a Biblián keresztül.

A fentiek alapján is gondolható, hogy az igehirdetés alapigéje a Máté evangéliuma 22,1-14 részéből hangzott. A királyi menyegző példázatán keresztül hallottunk arról, hogy mi a

MEGHÍVÓ MENYEGZŐRE
2024. október 22-27. között esténként 17.30 órától, vasárnap 10 órától
EVANGÉLIZÁCIÓS HÉT A CSAPÓKERTBEN

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn.3,16

Menny és hová hív minket Isten. Mi a bűn, mi az, ami elválaszt minket attól a mennyei csodától, amit Isten készít minden embernek, aki elfogadja. Mi a megváltás, miért van rá szükség és mennyibe került. Mit jelent a megtérés, mi nem megtérés, mi a megszentelődés. Hogyan és hol élhetjük át Isten országát már itt a földön? Mind-mind valóságosan átélhetjük Jézus Krisztus dicsőítésében, az egymás iránti szeretetben, a hitünk megvallásában, egymás felkarolásában, éneklésben, imádságban, a bibliaolvasásban. „Isten országa közöttünk van.” (Lk 17,21), ami belépője a Mennyek országának, ahová Isten vár minket. A gyülekezetekben át lehet élni ezt az igazságot, akármennyire is gyarlók vagyunk, de együtt Jézushoz készülünk és már itt a földön tapasztalhatjuk a Mennyország előízét.

E sorokon keresztül szeretném Neked is átnyújtani a meghívót: Krisztus keres téged, ma is hív Önmagához, a Golgotai kereszthez! Tiszta szívből kívánom, hogy éld át a szabadulást az Úrban!

Szeretettel: LHJ

A szolgálatok meghallgathatók:
csapokert.reformatus.hu/igehirdetések

A mézeskalács rövid története

A Karácsony egyik szimbolikus édessége a formákra szaggatott, díszített keksz, a mézeskalács.

Már az ókorban is népszerű volt.

Egyik alapfűszere, a gyömbér, az ókori Kínában terjedt el. A fűszernövény innen, a selyemúton keresztül jutott el Európába, ahol erős aromáinak köszönhetően hamar népszerűvé vált.

Másik alapvető összetevője, a méz, amit nagy becsben tartottak, a belőle készült sütemény a királyok kedvencévé vált. I. Erzsébet, angol királynő a mézeskaláccsal az udvarába látogató méltóságoknak kedveskedett.

A Grimm testvérek meséje is népszerűsítette a mézeskalácsot, Németországban Lebkuchen néven. A sok méhtelepnek köszönhetően, a mesterpékek egyre bonyolultabb és látványosabb műalkotásokat készítettek.

Az 1800-as években Magyarországon is megalakultak a mézeskalácsos céhek. Pozsonyban, Kassán, Debrecenben és Besztercebányán.

Hamarosan a karácsonyi időszak kedvelt édességévé vált. Ízes, melengető aromája tökéletesen illeszkedik a csípős és hideg időjáráshoz.

Legyen bármilyen formájú is a mézeskalács, a szegfűszeg, a fahéj, a szerecsendió, a méz és a gyömbér illata hozzájárul az ünnep hangulatához.

A Bibliában is megjelennek különböző alapanyagok, mint a mandula, füge, datolya, szilva, méz, gránátalma, szeder, dió, pisztácia, bab és olívaolaj, melyek felhasználásával finomabbnál finomabb süteményeket lehet sütni.

Azonnal puha mézeskalács recept

Hozzávalók a tésztához:

34 dkg liszt, 12 dkg vaj/margarin, 20 dkg méz, 2 tojássárgája, 1 teáskanál szóda, 1 csipet só, 2 teáskanál mézeskalács fűszerkeverék.

A díszítéshez: 1 tojásfehérje, 20-24 dkg porcukor, dekorcukrok, gyöngyök
A tésztát összegyúrás után fóliába csomagoljuk és néhány órára/éjszákára a hűtőbe tesszük. Ezt követően jobban formázható.

Jó mézeskalács sütést és Áldott Karácsonyt kívánok mindenkinek!

Boros Anikó

Adventi hitmélyítő esték

*„Várg ember szíve készen, mert jó a hős az Úr.”
(RÉ 390.)*

2024-ben is eljött egy különleges, a karácsonyi készülődést megelőző időszak, ami alkalmat ad a megállásra, belső elcsendesedésre, erre világít rá az Advent szó jelentése, ami a várakozás, eljövétel.

Ebben a várakozásban tudjunk megállni, elvonulva a világi „előkészület” zaja és vakító fénye előtt. Fölösleges terheinket letéve, megtisztulva, megbékélésre jutva csendesedhessünk el az Úr előtt. Az elcsendesedésre való ráhangolódásban nagy segítségünkre voltak gyülekezetünk Adventi hitmélyítő alkalmai.

November 26-29-ig, négy lelkész igei szolgálatát hallgathattuk nyitott szívvel. 26-án Sipos Brigitta, a kállósemjéni gyülekezet lelkipásztora, 27-én Bobkó Gyula a Hídvégi-Berzéki gyülekezet lelkipásztora, 28-án Bodóné Tóth Katalin lelkipásztor, 29-én Kissné Fábián Zsuzsanna lelkipásztor hirdette Isten Igéjét.

E hitmélyítő alkalmakon megélhettük: „Az Úr elé ha tárod a szív alázatát, Őt nem hiába várod, betér hozzád, megáld.”

A világ világosságára készülve a négy egymás utáni héten adventi koszorúnk négy gyertyájának fénye világítsa be a békeesség fejedelmének ünnepét.

Az Adventi Örömhír Klub keretében 29-én szombaton délután - gyermekek és felnőttek örömeire - együtt készíthettünk adventi koszorút.

December 1-én, Advent 1. vasárnapján úrvacsorás Istentisztelettel zárultak a hitmélyítő alkalmak és kezdődött el az adventi várakozás ideje.

Köszönet és hála Istennek, hogy erőt és kitartást adott a szívvel-szeretettel szolgáló lelkészeknek és egyéb háttérszolgálatban résztvevő testvéreknek, presbitereknek, gyülekezeti tagoknak, a szeretetvendégség és más egyéb szolgálatban résztvevőknek.

Tóth Mária V.

Adventi családi délután

Idén november 30-án megkezdtük a karácsonyra hangolódást, a szívünk előkészítését az örömhírré, egy gyermekeknek szóló adventi koszorú készítő délutánal. Mire megérkeztünk, már minden elő volt készítve az asztalokon, színes papírok, karácsonyi díszek, gyertyák. A gyerekek izgatottan léptek be gyülekezeti terembe.

A közös imádság után, egy kedves énektanulással kezdődött a készülődés, amit mindenki lelkesen énekelt, még a legkisebbek is. A választott ének, a „Kicsiny kis fényemmel ....” volt, ez számomra nagyon kedves, dal, nagyon jól ki lehet eresztetni a hangunkat, szívünket, lelkünket beleadtuk az éneklésbe, még a legkisebbek is megbátorodtak, igazi áldott hangulatot teremtett ez az ének.

Ennek az alkalomnak a vezérgondolata (központi igazsága) és aranymondása a János 8,1: Jézus mondja: „Aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.” Beszélgettünk arról, mi a sötétség, mit jelent, ha a szívünkben is sötét van és mi a világosság, hogyan lehet a szívünkben világosságot gyújtani.

Erről meghallgattunk egy kis történetet, hogy Ki jelenti számunkra a világosságot, Ki teremtette a világosságot.

A karácsonyi történetben, milyen világító, fényes jelek adtak iránymutatás és mutatták meg Jézus születését? Az első volt a karácsonyi csillag, a második volt Isten Angyala, aki elmondta jó hírt, a harmadik kis Jézus, aki a világ világossága. Hogyan lehet az, hogy Jézus is világosság, fény? Úgy, hogy

Jézus volt, aki számunkra a kereszten legyőzte a sötétséget.

Én hogyan kaphatom meg az élet világosságát? Erre az aranymondásban kaptuk meg a választ. „Aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”

Az aranymondás gyakorlása közben, meggyújtottunk néhány mécsest, ezzel jelképesen meggyújtottuk a világosságot a lelkünkben is. A gyermekek ügyesen, hamar megtanulták az aranymondást és a bátrabbak már egyedül is el merték mondani.

A kézműveskedés előtt még egy kvízjátékot is tartottunk, ahol a tanultakból tettek fel kérdéseket. Na persze

a jó válaszáért már finomságokat, (cukorkát, csokit) is lehetett kapni.

Miután már a lelkünket elkészítettük, az adventre, következhetett, hogy valami szépet alkossunk. A gyerekek szebbnél szebb adventi koszorúkat készítettek a délután folyamán.

Adventi időszak hangulatát nem csak az teszi varázslatosá, hogy a hosszú sötét délutánok és esték után vágyunk a fényre, a melegségre és a csodákra, hanem hogy itt az idő, hogy miközben várjuk Jézus születését, a lelkünk megtisztuljon és megpihenjünk és legyenek az elmúlt év terheit.

Fedora-Szőke Katalin

„Küzdjetek a hitért!”

Aliansz Imahét 2025. január 5-12.

a Debrecen-Csapókerti Református Gyülekezetben
(Debrecen, Mátyás király u. 23/b)

---

1. nap

Küzdjetek, szeretettel a szeretetért! (Júdás 21; 1Kor 13,6)

2. nap

Küzdjetek, mivel elhívtak, szeretettek és megtartottak vagyunk! (Júdás 1–2)

3. nap

„Küzdjetek a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott!” (Júdás 3)

4. nap

Küzdjetek, a múltbeli csatákra emlékezve! (Júdás 4–11)

5. nap

Küzdjetek, a bomlasztó viselkedést kerülve! (Júdás 12–16)

6. nap

Küzdjetek, türelemmel viseltetve a kétkedők iránt! (Júdás 22–23)

7. nap

Küzdjetek, a Szentháromság egy Istent dicsőítve! (Júdás 24–25)

8. nap

Győzelmes küzdelmünk záloga, az Úr Jézus Krisztus győzelmében és szövetségében való részesülésünk. (Júdás 25; Jel 5,9-10)

Szeretettel hívunk és várunk Mindenkit alkalmainkra!

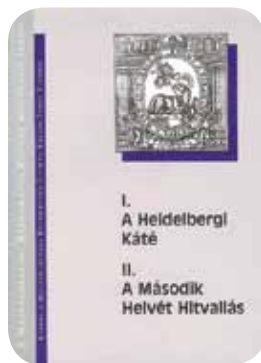

Könyvajánló

A Heidelbergi Káté

A Heidelbergi Káté az 1567-ben Debrecenben megalakult magyar református egyház szimbolikus hitvalló irata a II. Helvét Hitvallás mellett. Míg ez utóbbi az élet minden területét széleskörűen átfogja (Szentírás, házasság, egyházkormányzat..), addig a Heidelbergi Káté az örökéletre, mennybe jutás kérdéskörét járja körbe egymásra épülő válaszaival. 1563-ban jelent meg Heidelbergben, a reformáció egyik fellegvárában a rajnamenti Pfalz fejedelemség fővárosában. Szerzői a Heidelbergi egyetem református professzorai voltak: Ursinus Zakariás (1534-1583) Wittenbergben tanult Luther egyetemén, Oleviánusz Gáspár (1536-1587) pedig Kálvin tanítványa volt Genfben. Már a Kátéforma is elárulja, hogy a világos

kérdésekben és az egyszerű feleletekben megfogalmazott keresztyén üdvözítő hit alapigazságai rendszeres oktatásra készültek, az év minden vasárnapjára elosztva. Olyannyira jól sikerült, hogy pillanatok alatt széles körben elterjedt. Vasárnap délutánonként voltak a közkedvelt Káté istentiszteletek, illetve Hányoki Losonczy István 52 énekben feldolgozta a Káté úrnapi feleleteit a nagykőrösi diákságnak, ebből néhány megtalálható még énekeskönyvünkben! Zsinórmértékként szolgált a Káté prédikátorok és tanítók számára, hogy el ne térjenek szolgálatukban a bibliai tanítástól. „Mert a gyülekezet tanítóinak szavai olyanok, mint az erősen bevett szögek, amelyek a Pásztortól származnak.” (Préd 12,13.) A reformáció tanítása ugyanis nem új tanítás, hanem szó szerint visszatérés ahhoz a tanításhoz, amit Jézus, majd az apostolok hirdettek és ami a Bibliában rögzítettett a számunkra. A hármas felosztása most advent idején is aktuális: 1./ Az ember nyomorúságáról 2./ Az ember megváltásáról és az ezért való 3./ Háládatosságról. Az első Úrnapi két kérdés megelőzi az előbbi három pontot, mert az Isten mindent megelőző kegyelmét magasztalja református módra. Nem az a kérdés, hogy ki az ember, hanem, hogy kié! Kinek a tulajdona! (1 kérdés-felelet) Egy kedves karácsonyi énekünk így foglalja mindezt össze: „Nem éltem még e föld színén: Te értem megszülettél; Még Rólad mit sem tudtam én tulajdonoddá tettél; Még meg sem formált szent kezed, Már elváltaszál engemet, Hogy társam légy e földön.” (412. dicséret 2. verse) Ne csak a templomban hallgassuk, de forgassuk otthon is a hitvallásainkat, ehhez csak meg kell vennünk magunknak, gyermekeinknek, unokáinknak, mert drága, mennyei kincseskamrát lelünk bennük.

ÁLLANDÓ gyülekezeti alkalmaink

Vasárnap

9.30 órától imaközösség az istentisztelet áldásáért a gyülekezeti házban

9.45 órától énektanítás a templomban

10.00 órától istentisztelet a templomban

Az istentisztelettel párhuzamosan vasárnapi óvoda és iskola

14.00 órától istentisztelet Domboson

17.30 órától imaóra a gyülekezeti házban

Kedd

17.30 órától bibliaóra

Szerda

10.00 órától Baba-mama kör

10.30 órától bibliaóra

az Idősek Napközi Otthonában

14.00 órától bibliaóra Domboson

17.30 órától minden hónap

első szerda estéjén presbiteri bibliaóra

Csütörtök

13.30 órától Tevékeny Kezek Szeretetkőr
– Csigakészítés

17.00 órától Énekkari próba

18.00 órától konfirmáció előkészítő
felnőtteknek

18.00 órától kéthetente

felnőttként konfirmáltak bibliaköre

Péntek

16.30 órától konfirmáció előkészítő
gyermekeknek

17.30 órától ifjúsági alkalom

Szombat

15.00 órától minden hónap

harmadik szombatján Férfi Bibliakör

15.00 órától minden hónap

harmadik szombatján Női Bibliakör

Anyakönyvi adatok (2024. október 19. – december 14.)

A keresztség sákramentumában részesült:

Demku Milán Csaba.

Isten áldja meg hitbeli növekedését!

A vigasztalás Igéjét hirdettük:

Dr. Lehel Frigyes (87), Lakfalvi József (73), Vasvári Sándor (84), Varga Bálint (71),
Fábián Imre (79), Pásti Margit Emese (81) és Balázs Erzsébet (92)
elhunytt testvérünk ravatalánál.

A feltámadás és örök élet bizonyosságával kívánunk vigasztalást!

Kiadja a Csapókerti Református Egyházközség Presbitériuma
4033 Debrecen, Mátyás király u. 23/B • Telefon: (52) 448-601
E-mail: refcsapokert@gmail.com • web: csapokert.reformatus.hu
Bankszámlaszám: 11738008-20716422
Megjelenik: kéthavonta • Pédányyszám: 300
Nyomás, tördelés: Litográfia Nyomda, Debrecen